

OM NATUREN

Författare

Bediuzzaman SAID NURSI

Bokens ursprungliga namn

Tabiat Risalesi (İsveççe)

Redigering

Erdoğan Nil

Översättning

Thomas Keresturi

Redaktör

Hülya Altınkaya

Ansvarig vid bokförlag

REJHAN PUBLICATION

Tryckort

IMAK OFFSET

Istanbul / Türkiye

ul. Iganska nr, 24 04-087, Warszawa
ul. Sarači, 77/1, Morića han, Sarajevo
erdogannil@hotmail.com

copyright© rejhan publication

978-83-63796-08-2

Bediuzzaman
Said Nursi

OM NATUREN

REJHAN
PUBLICATION

Februari, 2013

Den tjugotredje ljusblixten

OM NATUREN

[Först skriven som den "Den sextonde anteckningen till Den sjuttonde ljusblixten" betecknades denna del av *Risale-i Nur* senare som "Den tjugotredje ljusblixten" på grund av dess betydelse. Den avlivar den naturalistiska ateismen utan chans till återupplivning och krossar helt grundstenarna i förnekandet.]

En påminnelse

Denna avhandling förklarar genom nio omöjligheter som består av minst nittio omöjligheter hur orimlig, ful och vidskeplig den väg är som tas av de ateistiska Naturalisterna. Eftersom dessa omöjligheter delvis har beskrivits i andra delar av *Risale-i Nur* så hoppar vi över vissa steg i argumentationen. Tanken uppstår därför hur det kommer sig att de berömda och högst begåvade

filosoferna accepterar sådana uppenbart självklara vidskepelser och fortsätter följa denna väg.

Ja, faktum är att de inte kan se verkligheten. Och jag är beredd att i detalj förklara och via tydlig och avgörande argumentation bevisa för den som tvivlar att dessa grova, motbudande och orimliga omöjligheter är de nödvändiga och oundvikliga resultaten av deras sätt, i själva verket kärnan av deras tro.¹

¹ Vad som föranlett skrivandet av denna avhandling var de attacker som gjordes på Koranen av de som kallade allt som deras korrupta sinnen inte kunde nå en vidskepelse, förtalade trons sanning på det mest aggressiva och fula sätt och som använde Naturen för att rättfärdiga sin förnekelse. Deras attacker väckte en intensiv ilska i mitt hjärta vilket ledde till att dessa perversa ateister och förfalskare av sanningen fick ta emot våldsamma och hårda örfilar. Annars är den ton som allmänt används i *Risale-i Nur* mild, artig och övertygande.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

*"I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges
namn!"*

*"Sändebudet sade: Kan någon tvivla på
att Gud [finns], himlarnas och jordens
Skapare?" (14:10)*

Genom att med en retorisk fråga
förklara att det inte kan och inte bör
finnas några tvivel om Gud den
Allsmäktige visar denna vers tydligt på
Guds existens och enhet.

En påminnelse innan vår diskussion:

När jag åkte till Ankara 1922, var moralen hos troende människor extremt hög som en följd av den Islamiska arméns seger över grekerna. Men jag såg att en avskyvärd ström av ateism förrädiskt försökte undergräva, förgifta och förstöra deras sinnen. "O Gud!" Sa jag, "detta monster kommer att skada grunderna i tron." Eftersom den ovan nämnda versen gör Guds existens och enhet självklar sökte jag vid denna tidpunkt hjälp från den och skrev en avhandling på arabiska bestående av bevis hämtade från den Allvise Koranen som var kraftfull nog att skingra och förstöra den ateistiska strömmen. Jag fick den tryckt i *Yenigün* Press i Ankara. Men tyvärr var de som kunde arabiska få och de som tog den på allvar var sällsynta. Dessutom var dess argumentation kortfattad och förenklad och kunde inte visa sin kraftfulla effekt. Tyvärr svällde och ökade strömmen av ateism i styrka. Nu känner jag mig tvungen att förklara delar av bevisen på

turkiska. Eftersom vissa delar har förklarats i andra delar av *Risale-i Nur*, kommer de att beskrivas kortfattat här. Det stora flertalet bevis som delvis har beskrivits i många delar av *Risale-i Nur* förenas i denna bevisning, så var och en kan ses som en del av detta bevis.

Introduktion

O människa! Du bör känna till att det finns förskräckliga ord som ofta används och antyder förnekelse. De troende använder dem också men utan att veta deras innebörd. Vi ska förklara de tre av de viktigaste.

Den första: "Orsaker skapar detta."

Den andra: "Den formar sig själv, blir till och senare upphör att existera."

Den tredje: "Den är naturlig, naturen nödvändiggör och skapar den."

Faktum är att skapelser existerar och detta inte kan förnekas, dessutom blir varje skapelse till på ett klokt och konstnärligt sätt och var och en av dessa existerar inte utanför tiden, är inte gammal utan ny. O förnekare av sanningen, antingen kan du säga att orsakerna i världen skapar allt som existerar, alltså att skapelserna, till exempel det här djuret, kommer till genom en samverkan av orsaker eller att det bildas av sig själv eller att det bildas

som en följd av en nödvändig effekt av naturen eller att det skapas genom kraften av en Allmäktig och Allhärlig.

Om det inte finns mer än fyra sätt och det kan bevisas att de tre första sätten är orimliga och ologiska blir då det fjärde sättet att det är Gud som har skapat allt som existerar självklar.

FÖRSTA SÄTTET

Detta är att föreställa sig att bildandet av ting och förekomsten av skapelser sker genom en samverkan av orsaker i universum. Vi skall bara nämna tre av dess många omöjligheter.

Första omöjligheten

Föreställ dig ett apotek där det finns hundratals burkar och flaskor fyllda med helt olika ämnen och en levande dryck och ett botemedel behöver framställas ur dessa läkemedel. Så vi går till apoteket, undersöker varje dryck och finner att ingredienserna finns där i överflöd.

Vi ser att ingredienserna har tagits i varierande men exakta mängder från varje burk och flaska, ett uns från denna, tre från den andra, sju från nästa, och så vidare. Om ett uns för mycket eller för lite hade tagits så hade den levande

drycken inte varit levande och skulle inte uppvisat sin speciella egenskap. Därefter studerar vi det botemedlet. Återigen har ingredienserna tagits från burkarna med en viss mängd så om även den minsta mängd för mycket eller för lite hade tagits skulle botemedlet förlorat sin speciella egenskap.

Burkarna är fler än 50 och ingredienserna har tagits från var och en efter mått och mängd som alla är olika. Är det på något sätt möjligt eller troligt att flaskorna och burkarna skulle ha slagits omkull av slumpen eller en plötslig vindpust och att endast de exakta men olika måtten hade tagits från var och en av dem när det spilldes ut för att sedan ordna sig själv och samverka för att bilda drycken? Finns det något mer vidskepligt, omöjligt och absurt än detta? Om en åsna kunde tala, skulle den säga: "Jag kan inte acceptera denna idé!", för att sedan galoppera iväg!

På samma sätt kan varje levande skapelse liknas vid den levande drycken i jämförelsen och varje växt vid ett levande botemedel. För de består av

materia som har tagits i de mest exakta mått från verkligt många och verkligen olika ämnen. Om dessa tillskrivs orsakerna och beståndsdelarna och det påstås att, "Orsakerna skapade dessa," så är det orimligt, omöjligt och absurt hundra gånger om, precis som det var att hävda att drycken på apoteket kom till genom att flaskorna knuffades omkull av misstag.

Kortsagt: De livsnödvändiga ämnena i detta väldiga universums apotek, som mäts med den Allvise och Eviges ödesvåg kan bara bli till genom gränslös visdom, oändlig kunskap och allomfattande vilja. Den stackare som menar det är verket av beståndsdelar, orsaker och naturen som rinner lik en blind, döv och ändlös å är dummare än den dåraktiga, yrande person som hävdar att det underbara botemedel hällde ut sig själv när flaskorna slogs omkull och bildade sig själv. Ja, denna förnekelse är idiotisk, meningslös och absurt nonsens.

Andra omöjligheten

Om allt inte tillskrivs den Enda Enheten och Allhärlige, måste det då i varje levande skapelses kropp finnas otaliga beståndsdelar och orsaker som ingriper. Även i en liten skapelses kropp, som en flugas är allt i fullständig ordning med den finaste balans och perfekta harmoni. Det finns inga olika och ömsesidigt motsatta motstridiga orsaker. Det är en sådan uppenbar omöjlighet att till och med någon med en tillstymmelse av medvetande skulle säga: "Detta är omöjligt, det kan inte vara så!"

Flugans lilla kropp hänger samman med de flesta av universums beståndsdelar och orsaker, den kanske är i själva verket är en sammanfattning av dessa. Om detta inte tillskrivs den Evige och Allsmäktige så måste dessa materiella orsaker av sig själv vara närvarande i flugans omedelbara närhet, inträda i dess lilla kropp och/eller en cell i dess ögon, som är ett litet exempel av dess kropp. För om en orsak är av materiell natur så är det

nödvändigt att den är i omedelbar närhet, och inuti, för att kunna påverka. Detta kräver att man acceptera den materiella världens grundkomponenter och naturen är fysiskt närvarande inuti den lilla cellen, där det inte ens finns plats för tvåflugors fingrar, och arbetar där som en mästare.

Ett sådant sätt skulle även de mest dåraktiga av skeptiker skämmas över.

Tredje omöjligheten

Det är en etablerad regel att, "Om ett väsen har enhet, kan det bara ha utgått från ett enda väsen, från en hand." Särskilt om det uppvisar ett fullständigt liv, med en perfekt ordning och känslig balans, visar det att det inte utgick från flera händer, vilket skulle vara orsak till konflikter och förvirring, utan från en hand som är Allmäktig och Allvis. Att därför tillskriva ett sådant enhetligt välordnat och välbalanserat väsen ett virrvarr av otaliga händer, livlösa, okunniga, aggressiva, omedvetna, kaotiska, blinda och döva naturliga orsaker, en blindhet och dövhet som

ökar med deras samverkan och sammanblandning mellan de otaliga möjligheternas sätt är att acceptera otaliga omöjligheter på samma gång.

Vi lämnar denna omöjlighet åt sidan och antar att materiella orsaker har effekter och att dessa effekter endast kan uppstå genom direkt kontakt och beröring. Dock sker de naturliga orsakernas kontakt genom levande skapelsers yttre. Och ändå ser vi att sådana skapelsers inre, där de materiella orsakernas händer varken kan nå eller vidröra, är likt ett konstverk tio gånger mer känsligt, välordnat och perfekt än dess yttre. Därför är även de minsta av skapelser, på vilka materiella orsakers händer och organ inte kan sitta eller vidröra deras yttre på samma gång, mer underliga och underbara när det gäller deras konstverk och skapande än de största av skapelser. Att tillskriva livlösa, ovetande, grova, avlägsna, vidsträckta, motstridiga, döva och blinda orsaker kan endast vara resultatet av komplett blind och dövhet.

ANDRA SÄTTET

Detta tar sig uttryck i frasen "Det formar sig själv." Även detta innebär många omöjligheter och är absurt och omöjligt i många avseenden. Vi ska förklara tre exempel på dessa omöjligheter.

Första omöjligheten

O du envise förnekare! Din egoism har gjort dig så dum att du på något sätt väljer att acceptera ett hundratal omöjligheter på en och samma gång. För att du existerar. Du är inte något simpelt ämne eller livlös och oföränderlig. Du kan liknas vid en välordnad maskin som ständigt förnyas och ett underbart palats som genomgår ständigt förändring. Partiklar arbetar oavbrutet i din kropp. Din kropp är förbunden och har en ömsesidig relation med universum, i

synnerhet när det gäller uppehållet och bevarandet av arten, och partiklarna som arbetar däri är noga med att inte förstöra det förhållandet eller att bryta förbindelsen och arbetar försiktigt därefter.

De betrakta hela universum, ser din relation i det och rättar sig efter det. Och du drar fördel med dina yttre och inre sinnen enligt de underbara positionerna de intar.

Om du inte accepterar att partiklarna i din kropp är små ombud i rörelse enligt den Eviges och Allmäktiges lag, eller att de är en armé eller spetsen på ödets penna där varje partikel är spetsen på en penna, eller att de är punkter nedskrivna av maktens penna där varje partikel är en punkt, då skulle det för varje partikel i ögat finnas ett öga som kunde se varje lem och del av din kropp, liksom hela universum som du är förenad med. Utöver detta skulle du behöva tillskriva varje partikel en intelligens som motsvarar hundra genier, tillräckligt för att känna till och erkänna ditt förflutna och din framtid, dina förfäder och ättlingar, ursprunget

för alla delar av ditt väsen och källan till ditt uppehälle.

Att tillskriva kunskapen och intelligensen av tusen Platon till en enda partikel för en sådan som dig som inte ens har en partikel värt intelligensen i frågor av detta slag är en galen vidskepelse tusen gånger om!

Andra omöjligheten

Ditt väsen liknar ett förunderligt palats med tusen kupoler där stenarna står lutad mot varandra utan pelare. I själva verket är din kropp tusen gånger mer underbart än ett sådant palats eftersom din kropp förnyas kontinuerligt i perfekt ordning. Om man bortser från din verkligt underbara ande, hjärta och andra subtila förmågor, liknar varje organ av din kropp en enda kupol av palatset. Liksom stenarna i kupolen står partiklarna i din kropp tillsammans i perfekt balans och ordning och formar, till exempel, ögat och tungan, var och en är en förunderlig byggnad, ett enastående konstverk och ett maktens mirakel.

Om dessa partiklar inte var universums mästaress tjänare så skulle var och en dominera absolut över alla andra partiklar i kroppen och samtidigt vara absolut underställda var och en av dem, både vara innebörders jämlika varandra, när det gäller dess dominerande ställning, och i motsats, ursprunget och källan till de flesta egenskaper som endast tillkommer Den nödvändigt existerande och extremt begränsade, både i absolut form och i form av ett perfekt ordnad enskilt konstverk som endast, genom enhetens mysterium, kunde vara den Enda Enhetens verk.

Vem som helst med ens den minsta partikel av intelligens skulle förstå vilken uppenbar omöjlighet det är att tillskriva ett sådant konstverk till dessa partiklar.

Tredje omöjligheten

Om din kropp inte vore "skriven" med den Enheten och Allmäktiges penna utan skulle vara en "tryckt" av naturen och orsaker så skulle det behöva finnas

tusentals tryckblock, naturmönster i varenda minsta partiklar i din kropp. För om till exempel denna bok som vi håller i vår hand är skriven kan en enda penna skriva den beroende på kunskapen hos författaren. Om den däremot inte är skriven och inte kan tillskrivas författarens penna och om det sägs att den har kommit till av sig själv eller om den tillskrivs naturen, då som en tryckt bok, så skulle det vara nödvändigt med olika järnstift för varje bokstav så att den kan tryckas.

Precis som det i en tryckpress måste finnas typbitar till varje bokstav i alfabetet genom vilka bokstäverna i boken blir till, istället för en enda penna behövs det alltså olika pennor för varje bokstav. Ibland kan stora bokstäver eller ett fint typsnitt användas för en sida och då behövs det i vilket fall tusen pennor för en bokstav. Om det istället skedde i form av din kropp med alla dess komponenter, den ena inuti den andra i koncentrisk cirkel, skulle det behövas tryckblock i varje cirkel för varje komponent till antalet kombinationer som de formar.

Även om du trots hundra omöjligheter säger att detta är möjligt skulle det ändå behövas lika många pennor, tryckblock och bokstäver till att skapa alla dessa pennor, tryckblock och bokstäver som skall skapa de konstnärliga bokstäverna av järn, utomordentliga tryckblocken och pennorna. För de är också skapade och dessutom i ett utmärkt skick. Det skulle fortsätta i tur och ordning i oändlighet.

Begrip att detta tankesätt har minst lika många omöjligheter och vidskepligheter som antalet atomer det finns i din kropp. O du envisa förnekare! Se detta och sluta ledas in på fel väg!

TREDJE SÄTTET

“Naturen nödvändiggör det, naturen gör det.” Detta uttalande innehåller många omöjligheter. Vi ska nämna tre av dessa genom tre exempel.

Första omöjligheten

Om den konst och kreativitet, som särskilt kan ses i skapelser av levande skapelser, inte tillskrivs den evige Solens ödespenna och makt, utan istället tillskrivs naturen och kraften, vilka är blinda, döva och icke tänkande, blir det nödvändigt att naturen antingen skall ha ändliga maskiner och tryckpressar tillgängliga för deras skapelse eller skulle arrangera den makt och visdom som behövs för att skapa och administrera universum. Anledningen till detta är följande:

Solen uppenbaras och reflekteras i

alla små glasskärvor och droppar på jordens yta. Om dessa reflekterande imaginära miniatyrsolar inte tillskrivs solen i skyn måste man acceptera den externa förekomsten av en verklig sol i varje liten glasskärva mindre än ett tändstickshuvud med solens egenskaper och som, även om de är små, har djup betydelse, och därför acceptera en verklig sol för varje glasbit.

På precis samma sätt som väsen och levande skapelser inte tillskrivs direkt till uppenbarelsen av den Evige Solens namn, blir det nödvändigt att acceptera att det i varje skapelse ligger en natur, en kraft eller helt enkelt en gud som upprätthåller en oändlig makt och vilja, kunskap och visdom. En sådan idé är den mest absurda och vidskepliga av alla omöjligheter i universum. Den visar att en människa som tillskriver Skaparens konstverk till den imaginära, den obetydliga och den omedvetna naturen utan tvekan är mindre medveten om sanningen än ett djur.

Andra omöjligheten

Om skapelser som är så välordnade och välgenomtänkta, visa och konstnärligt formade, inte tillskrivs Den med har oändlig makt och är oändligt vis utan till naturen, måste det i varje del av jorden finnas lika många fabriker och tryckpressar som det finns i Europa för att varje del av jorden ska bli medel för tillväxt och bildande av det oändliga antalet och frukter. För en skål jord som tjänar som kruka till blommor och har förmågan att skapa och forma alla olika frön som sås i den. Jordskålens förmåga är uppenbar då den ger varje växt som sås där en unik form som alla skiljer sig åt. Om denna förmåga inte tillskrivs den Allhärlige och Allmäktige så skulle en sådan situation inte uppstå utan att det fanns olika andliga och naturliga maskiner för varje blomma i en skål full av jord.

Detta beror på att material som t.ex. spermier och ägg består av är samma. De består alltså av en orderlös, formlös, pastaliknande blandning av syre, väte, kol och kväve. Tillsammans med detta, eftersom luft, vatten, värme och ljus

också är enkla, omedvetna, och flödar mot varandra i floder, och att alla de olika blomtyperna reser sig ur marken i den mest välordnade och konstnärliga av former kräver självklart och nödvändigtvis att det i skålens jord finns andliga miniatyrtryckpressar och -fabriker till antalet pressar och fabriker i Europa så att de ska kunna väva detta stora antal levande fabriker och tusentals olika broderade textilier.

Så se och jämför nu hur långt Naturalistens förnekelsetankar avviker från förnuftet. Fastän obegåvade hycklare i människoskepnad inbillar sig att naturen är skaparen och påstår sig vara vetenskapens och förnuftets män, se hur långt från förnuft och vetenskap deras tankar är att de har tagit till sig en vidskepelse som på intet sätt är möjligt. Se detta och skratta åt dem!

Om du frågar: Om sådana extraordinära omöjligheter och oöverstigliga svårigheter uppstår när skapelser tillskrivs naturen, hur försvinner dessa svårigheter när de tillskrivs den Enda och Ädla? Och hur förvandlas den svåra omöjligheten till den enkla nödvändigheten?

Svaret: Vi såg i den Första omöjligheten att uppenbarelsen av solens reflektion visar sin strålgans och effekt genom små imaginära solar med fullständig lätthet och utan problem i allt från den minsta livlösa partikeln till de stora oceanernas yta. Om varje partikel får sin relation med solen bruten så blir det nödvändigt att acceptera att den externa förekomsten av en verklig sol ändå existerar, med en svårighet i nivå med omöjlighet, i varje sådan partikel.

Likaså kan, om varje skapelse tillskrivs den Enda och Ädla direkt, allt som är nödvändigt för varje skapelse förmedlas denna genom en förbindelse och manifestation med en enkelhet och lätthet som är i nivå med nödvändighet. Om förbindelsen kapas och varje skapelse återgår från sin position, som en ämbetsman till en tillvaro utan uppgift, och lämnas till naturen och sig själv, blir det nödvändigt att anta att, med hundratusen svårigheter och hinder som når gränsen för omöjlighet, den blinda naturen inom sig besitter kraften och visdomen att skapa och administrera universum för att kunna ge liv till den

underbara maskinen av levande skapelse, som en fluga, som är ett litet index av universum. Detta är omöjligt inte bara en gång utan tusen gånger om.

Kort sagt: Precis som det är omöjligt och uteslutet för den Nödvändigt Existerande att ha någon medhjälpare eller liknande i fråga om Hans Väsen så är också andras inblandning i Hans herravälde och Hans skapande av skapelser omöjligt och uteslutet.

När det gäller de svårigheter som ingår i den Andra omöjligheten, såsom bevisas i många delar av *Risale-i Nur*, om alla ting tillskrivs den Enda Enheten blir allt enkelt och problemfritt som ett enda ting. Men om de tillskrivs orsaker och naturen blir ett enda ting lika svårt som allting. Detta har påvisats med många avgörande bevis och följande är en sammanfattning av en av dem.

Om en man är förbunden med kungen genom att vara en soldat eller en ämbetsman så kan styrkan i denna förbindelse göra att han kan utföra arbetsuppgifter som vida överstiger hans individuella styrka. Han kan ibland tillfångata en annan kung i sin

egen kungs namn. För han själv har inte resurserna och styrkan som behövs för att utföra uppgifterna och arbetet, inte heller är han tvungen att göra det. Med anledning av denna förbindelse bär konungens skatt och armé, som står bakom honom och är hans stödpoint, upp hans resurser och styrka. Det innebär att de plikter han utför kan vara så stora som verksamheten hos en kung och så fantastisk som agerandet av en armé.

Genom att vara en ämbetsman kan minsann en myra förstöra Faraos palats, en fluga kan genom förbindelsen döda Nimrod och ett tallfrö med storleken av ett vetekorn kan genom förbindelsen skapa alla delar hos en enorm tall.²

² Ja, genom denna förbindelse får fröet en befallning från det gudomliga ödet och uppvisar dessa underbara uppgifter. Om förbindelsen skulle brytas så skulle skapandet av fröet kräva mer utrustning, kraft och konst än skapandet av den mäktiga tallen. För det skulle vara nödvändigt för tallen där ute på berget, som är ett verk av gudomlig makt, att vara fysiskt närvarande tillsammans med alla sina grenar och delar i vad som endast är det potentiella trädet inom fröet och är ett verk av gudomligt öde. För det mäktiga trädets fabrik är fröet. Det bestämda, potentiella trädet inom fröet uppenbaras i den externa världen genom gudomlig makt och blir en fysisk tall.

Om förbindelsen bryts och mannen befrias från sina arbetsuppgifter som ämbetsman kommer han tvingas att själv bära resurserna och styrkan som behövs för arbetet. Han kommer då endast att kunna utföra arbetsuppgifter som motsvarar de resurser, den styrka han har och ammunition som han kan bära. Om han i denna situation är tvungen att utföra sina arbetsuppgifter med den extrema lätthet som i den första situationen så kommer han på sin rygg att behöva bära en hel armés styrka, arsenal- och ammunitionsfabriker som motsvarar en kung. Till och med clowner med sina uppfinningsrika anekdoter och vidskepelser för att få folk att skratta skulle skämmas för denna fantasifulla idé.

Kort sagt: Att tillskriva alla skapelser till den Nödvändigt Existerande är så enkelt som det är nödvändigt, men att tillskriva deras skapelse till naturen är så svårt som det är omöjligt och oförnuftigt.

Tredje omöjligheten

Följande två jämförelser, som ingår i andra delar av *Risale-i Nur*, förklarar denna omöjlighet.

Första jämförelsen:

En ociviliserad man gick in i ett palats som hade byggts i en tom öken men fyllts och utsmyckats med civilisationens frukter. Han kastade ett öga över dess inredning och såg tusentals välproportionerade och konstnärligt utformade föremål. Ur sin vildhet och brist på intelligens utgick han ifrån det han såg och sa: "Ingen utifrån hade något med detta att göra, ett av föremålen inifrån måste ha byggt detta palats tillsammans med allt dess innehåll" och så började han undersöka. Men även för hans olärda intelligens verkade det inte vara möjligt att något han hade sett kunde byggt dessa ting.

Senare såg han en anteckningsbok där planer och program av palatsets konstruktion, ett register över dess innehåll och regler för dess administration hade skrivits ned. Helt säkert saknade även anteckningsboken, som

var utan händer, ögon eller verktyg, liksom resten av föremålen i palatset förmågan att konstruera och dekorera palatset. Men eftersom han såg att anteckningsboken i jämförelse med alla andra ting kunde relateras till hela palatset då den omfattade alla dess teoretiska lagar, var han tvungen att säga: "Där är denna anteckningsbok som har organiserat, ordnat och utsmyckat palatset, som har utformat alla dessa föremål och ställt dem på plats." Hans ohyfs förvandlades till löjligt pladder.

Precis som i denna jämförelse har alltså en ociviliserad man som anslutit sig till Naturalistens tankesätt, förnekandet av Gud, gått in i universums palats, som är oändligt mycket mer välordnat, mer perfekt och överallt full av mirakulös visdom än palatset i jämförelsen. Utan att tänka på att det var ett konstverk skapat av den Nödvändigt Existerande, som står över det oförutsedda. Skyende denna tanke såg han en samling lagar av gudomligt utförande och ett index av herraväldets konst, som är som en griffeltavla för att

skriva och sudda ut gudomligt öde inom området för det oförutsedda, och som en ständigt föränderlig anteckningsbok av lagar över funktionen för gudomlig makt, som av ett extremt misstag och felaktigt har fått namnet "naturen", och hans sade:

"Dessa ting kräver en orsak och inget annat verkar ha den relation med allt som denna anteckningsbok har. Det är sant att förnuftet inte på något sätt kan acceptera att denna oseende, omedvetna och maktlösa anteckningsbok kan utföra denna skapelse, som är verket av ett absolut herravälde och kräver oändlig makt. Men eftersom jag inte erkänner den Evige Skaparen är den troligaste förklaringen att säga att "anteckningsboken skapade det, och skapar det". Till det svarar vi:

Du din idiot som är upplärd av idioter! Lyft ditt huvud över naturens träsk och se bortom dig själv! Se en Allhärlig Skapare till vilken alla skapelser från partiklar till planeter vittnar med sina olika tungomål och till vilken de pekar med sina fingrar! Skåda uppenbarelsen av den Evige Inristaren,

som utformar palatset och som skriver dess program i anteckningsboken! Studera Hans dekret, lyssna på Koranen och befrias från din yrande förvirring!

Andra jämförelsen:

En ociviliserad man gick in i ett fantastiskt palats och såg den enhetliga manövern hos en extremt völdisciplinerad armé som utförde sina övningar. Han såg en bataljon, ett regemente och en division stå i givakt, stå i manöver och marschera, och öppna eld på befallning som om de vore en enda menig. Eftersom hans oförskämda, okultiverade sinne inte kunde förstå, så förnekade han att en befälhavare hade fått befäl genom landets lagar och genom en kunglig förordning och han föreställde sig att soldaterna var knutna till varandra med snören. Han funderade över vilka underbara snören det måste vara och häpnade.

Senare fortsatte han på sin väg tills han kom till en moské lika praktfull som AyaSofia. Han steg in vid tid för fredagsbönen och såg en samling muslimer resa på sig, buga, falla ner och

sitta vid ljudet av en mans röst. Eftersom han inte förstod muslimsk lag som består av en samling andliga lagar, eller de andliga regler som följer Lagstiftarens befallning, tyckte han att församlingen var bunden med varandra med ett fysiskt snöre och att detta underbara snöre hade underkastat sig dem och gjorde att de rörde sig som marionetter. Med denna idé, som är så löjlig att den får de mest okunniga att gapskratta, gick han sin väg.

Precis som i denna jämförelse trädde en förnekare som anslutit sig till det förnekande och rena djuriska materialistiska tänkandet, in i universum, som är en strålande barack för de otaliga krafter hos den Evige Härskaren och en välordnad moské för den Evigt Tjänade. Han föreställde sig de andliga lagarna för universums ordning, som utgår från den Evige Härskarens visdom, var och en med materiell och fysisk existens och tänkte att de teoretiska lagarna för herraväldets suveränitet, samt reglerna och förordningarna för den större Lagen, som är andlig och endast existerar som kunskap, var och

en med extern, materiell och fysisk existens. Men att istället för gudomlig makt inrätta dessa lagar, som utgår från gudomliga attribut av kunskap och tal, och endast existerar som kunskap, och att tillskriva skapelsen till dem, sedan fästa namnet "naturen" till dem, och att mena att kraften, som endast är en manifestation av Herrens makt, är en oberoende allsmäktig innehavare av makt, är tusen gånger mer lågt fallen okunnighet är okunnigheten i jämförelsen.

Kort sagt: Det imaginära och obetydliga ting Naturalister kallar naturen kan om den har en yttre verklighet på sin höjd vara ett konstverk, men inte konstnären. Det är ett broderi men kan inte vara broderaren. Det är en uppsättning dekret men kan inte vara den som utfärdar dekretet. Det är en lagsamling för skapelsen men kan inte vara Lagstiftaren. Det är bara en skärm till Guds värdighet men kan inte vara Skaparen. Den är passiv och skapad men kan inte vara en kreativ Skapare. Det är en lag, inte en makt och kan inte

inneha makt. Det är mottagaren men kan inte vara källan.

För att sammanfatta: Eftersom skapelser existerar och, som angavs i början av denna avhandling, förnuftet inte kan komma på ett sätt att förklara förekomsten av skapelser förutom de fyra nämnda, varav tre genom tre tydliga omöjligheter bevisades på ett avgörande sätt att vara ogiltiga och absurda, bevisar sedan på ett avgörande sätt nödvändigheten och självklarheten i den gudomliga enheten som är den fjärde vägen. Den fjärde vägen, enligt versen som citeras i början:

أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

"Kan någon tvivla på att Gud [finns], himlarnas och jordens skapare?" visar tydligt så att det inte kan råda något tvivel eller tvekan om gudomligheten hos den Nödvändigt Existerande, och att allt utgår direkt från Hans makt, och att himlarna och jorden är under Hans inflytanden.

O du hopplösa dyrkare av orsaker och natur! Eftersom alla tingens natur skapas, för de är fulla av konst och

förnyas ständigt och liksom all verkan är även den uppenbara orsaken ett konstverk och eftersom det för varje ting behövs mycket utrustning och många verktyg, måste det finnas en Besittare av Absolut Makt som skapar naturen och ger orsakerna dess existens. Och att Den med absolut makt inte är i något behov av maktlösa mellanhänder att ta del av Hans herravälde och skapelse. Gud förbjude! Han kanske skapar resultaten och orsaken på samma gång för att visa Sin visdom och uppenbarelse av Sina namn, genom att upprätta ett tydligt orsakssamband och förbindelse mellan ordning och sekvens, och gör orsaker och naturen till en slöja för Hans makt så att uppenbara fel, svårighetsgrader och defekter i allt tillskrivs dem. På så sätt bevaras Hans värdighet.

Är det enklare för en urmakare att tillverka kugghjul i en klocka och sedan sätta dem i ordning för att bilda klockan? Eller är det enklare för honom att tillverka en underbar maskin i varje kugghjul, och sedan lämna skapandet av klockan till dessa maskiners livlösa händer?

Ligger detta inte utanför gränsen för det möjliga? Kom igen, säg du det med ditt hjärtlösa intellekt och begrip det!

Och är det enklare för en skriftlärdd att hämta bläck, penna och papper för att sedan använda dem för att skriva en bok själv? Eller är det enklare för honom att i papper, penna och bläck skapa en skrift-maskin som kräver mer teknik och skapar mer problem än boken och sedan säga till den omedvetna maskinen: "Kom igen, skriv nu!, och själv inte göra något? Är inte det hundra gånger svårare än att skriva själv?

Om du säger: Ja, det är hundra gånger svårare att skapa en maskin som skriver en bok istället för att skriva den själv. Men är det inte enklare på ett sätt då maskinen är ett sätt att producera flera kopior av samma bok?

Svaret: Genom sin gränslösa makt förnyar den Evige Inristaren kontinuerligt oändliga uppenbarelser av Sitt namn i syfte att visa dem på ständigt olika sätt. Och genom denna kontinuerliga förnyelse skapar Han identiteterna och de speciella egenska-

perna hos ting på ett sådant sätt att inga av den Evigt Bönfalldes skrivelser eller herraväldets bok kan vara likadana varandra. I vilket fall som helst kommer var och en ha olika egenskaper för att uttrycka deras olika innebörd.

Om du har ögon, titta då på det mänskliga ansiktet: du kommer att se att från Adams tid fram till idag, ja faktiskt sända in i evigheten, tillsammans med överensstämmelsen av dess väsentliga organ, har varje ansikte ett särskiljande märke i förhållande till andra, detta är ett definitivt faktum. Därför kan varje ansikte betraktas som en särskiljande bok. Men för att konstverket ska påbörjas behövs olika uppsättningar, arrangemang och sammansättningar för skrivandet. Och för att både samla in och placera materialet och att få med allt som är nödvändigt för varje behövs en helt annan verkstad.

Vi antog oss naturen som en tryckpress. Men bortsett från sammansättningen och tryckningen, som rör tryckpressen, d.v.s. ställa upp typen i en viss ordning, måste de ämnen som bildar en

levande skapelses kropp, för vilket skapandet är hundra gånger svårare än sammansättningen och ordningen, skapas i specifika proportioner och särskild ordning och hämtas från de mest avlägsna hörn av kosmos för att placeras i tryckpressens händer. Men för att göra allt detta behövs fortfarande makten och viljan hos En med absolut makt för att skapa tryckpressen. Det innebär att hypotesen om tryckpressen är en helt meningslös vidskepelse.

Således skapar, liksom i jämförelsen med klockan och boken, den Allhärlige Skaparen som har allt i Sin makt orsakerna och därmed även deras resultat.

Han skapar resultaten. Genom Sin visdom binder han resultaten till orsakerna. Genom Sin vilja fastställde Han skapelsernas natur som är en spegling av de gudomliga lagarna som reglerar universums rörelser. Och genom Sin makt skapade Han tingens fysiska natur som är dess ansikte utåt med sin makt, Han har skapat tingen i naturen och Han har blandat dem med varandra.

Är det lättare att acceptera detta faktum som är slutsatsen av otaliga rationella bevis – är man i själva verket inte tvungen att acceptera det? – eller är det lättare att få de fysiska skapelserna som du kallar orsaker och naturen, som är livlösa, omedvetna, skapade, utformade och enkla, att tillhandahålla otaliga verktyg och utrustning som krävs för existensen av allting och genomföra detta som utförs klokt och insiktsfullt? Är inte det helt bortom gränsen för det möjliga? Vi lämnar det till dig att avgöra, med ditt orimliga sinne!

Förnekaren och naturdyrkaren säger: "Eftersom du ber mig att vara rättvis och rimlig måste jag erkänna att den felaktiga väg jag har följt hittills är både en sammansättning av omöjligheter och extremt skadlig och ful. Vem som helst med ens ett korn av intelligens skulle förstå från dina analyser ovan att tillskriva skapelsen till orsaker och naturen är uteslutet och omöjligt, och att tillskriva allt direkt till Den Nödvändigt Existerande är absolut nödvändigt. Jag säger:

All prisning tillkommer Gud för tron och jag tror på Honom. Men jag har en tvekan:

“Jag tror att Gud den Allsmäktige är Skaparen, men vad ont gör det suveräniteten hos Hans herravälde om några mindre orsaker lägger sig i skapandet av obetydlig materia och därmed tillskansar sig själv lite lovord och erkännande? Förminskar det Hans suveränitet på något sätt?”

Svaret: Som vi absolut har bevisat i vissa delar av *Risale-i Nur* är kännetecknet av ett herravälde dess avvisande av inblandning. Den mest obetydliga härskaren eller befattningshavaren kommer inte ens att tolerera inblandning av sin egen son när det kommer till sitt styre. Det faktum att vissa fromma sultaner trots att de var kalifer hade sina söner mördade på den ogrundade farhågan att sönerna skulle ha blandat sig i deras styre visar hur fundamental denna lag om avvisande av inblandning i herraväldet är. Och lagen om förhindrande av deltagande som oberoende inneboendet till styret kräver har visat sin styrka i mänsklighetens

historia genom extra-ordinära omvälvningar närhelst det funnits två ståthållare i en stad eller två kungar i ett land.

Om känslan av styre och suveränitet, vilket är en ren skugga hos människan, som är maktlös och i behov av hjälp, avvisar inblandning till en sådan grad, förhindrar ingripande av andra, inte accepterar andras deltagande i dess suveränitet och försöker bevara oberoendet i dess position så svartsjukt. Jämför om du kan med den Allhärlige vars absoluta suveränitet är dominerande, vars absoluta styre är Gudomlig, absolut oberoende enighet, och absolut brist på behov med absolut makt, och förstå vilken nödvändigt krav och oundviklig nödvändighet ett avvisande av inblandning av detta styre är, förhindrande av delaktighet och avvärjande av partner.

Vad gäller den andra delen av din tveksamhet sa du: "Om en liten del av en obetydlig skapelses tjänande riktas mot vissa orsaker gör det då det tjänandet som riktas mot den Nödvändigt Existerande, det Absoluta Föremålet för

allt tjänande från alla skapelser, från partiklar till planeter ofullkomlig?"

Svaret: Den Allvise Skaparen skapade universum som ett träd med medvetna skapelser som sin mest perfekta frukt, och bland medvetna skapelser gjorde Han människan till Sin mest fullkomliga frukt. Och människans viktigaste frukt, det faktiska resultatet av skapelsen, naturens syfte och frukten av livet är människans tack och tjänande. Skulle den Absoluta Suveräniteten och Självständiga Härskaren, den Enda Enheten som skapade universum i ordning för att tillkännage och göra Sig älskad ge bort människan som är frukten av hela universum till andra och ge bort människans tacksamhet och tjänande, den mest upphöjda av frukter? Helt i motsats till Hans visdom skulle han göra resultatet av skapelsen och frukten av universum värdelös och meningslös? Gud förbjude! Skulle Han tillåta att ge bort skapelsers tjänande till andra på ett sätt som skulle förneka Hans visdom och Hans herravälde? Och trots att Han genom handlingar visar att Han önskar ge Sig Själv tillkänna och

göra Sig Själv älskad till en obegränsad grad, skulle Han få Sin mest perfekta skapelse att glömma Honom genom att överlämna deras tacksamhet, kärlek och tjänande till orsakerna och få dem att förneka den Upphöjdes syfte i universum?

O vän som gett upp sitt dyrkande till naturen! Nu är det din tur att säga vad du tycker! Och han svarade:

“Lov och pris tillkommer Gud, dessa två av mina tvivel har nu upplösts. Och dina två bevis om gudomlig enhet, som visar att det enda sanna Föremålet för dyrkan är Han och att ingenting annat än Han är värd min dyrkan, är så lysande och mäktig att förneka dem skulle kräva så mycket arrogans att även solen och dagen skulle kunna förnekas.”

SLUTSATS

Den person som gav upp naturalismen och började tro sade: "Lov och pris tillkommer Gud, jag har inte längre några tvivel, men det finns fortfarande några frågor som jag är nyfiken på."

FÖRSTA FRÅGAN

"Vi hör många lata människor och de som försummar de fem dagliga bönerna fråga:

'Vilket behov har Gud den Allsmäktige av våra böner att Han i Koranen kraftigt och enträget tillrättavisar dem som ger upp sin bön och hotar dem med så skräckinjagande straff som Helvetet? Hur är det att i enlighet med Koranen, som är moderat, mild och rättvis uppvisa en sådan absolut stränghet mot ett så obetydligt litet fel?'

Svaret: Gud den Allsmäktige har inget behov av dina böner och inte heller någon annans. Det är du som behöver be. För sanningen är att du är andligt sjuk. Som vi har bevisat i många

delar av *Risale-i Nur* är bönen en sorts botemedel mot dina andliga sår. Du kan förstå hur absurt det skulle vara om en sjuk person svarar en vänlig läkare som insisterar på att han ska ta sina läkemedel som skulle vara bra för hans hälsotillstånd genom att säga: "Vilket behov har du av det när du insisterar på det här sättet?"

När det gäller de allvarliga hoten och skräckinjagande straffen i Koranen om att ge upp bönen kan det liknas vid en kung som i syfte att skydda sina undersåtars rättigheter tillfogar allvarlig bestraffning på en vanlig människa i enlighet med graden hans brott gör intrång på dessa rättigheter. På samma sätt kränker den som ger upp bönen och de fem dagliga böerna på ett betydande sätt de rättigheter som skapelser har, som är som undersåtar till den Evige Härskaren, och agerar i själva verket orättvist mot dem. För skapelsernas fullkomligheter manifesterar genom förhärlikande och böner som utförs och är riktade mot Skaparen. Den som överger bönen ser inte skapelserna be. Han kanske till och med förnekar

det. Dessutom intar skapelser en upphöjd ställning på grund av sin dyrkan och förhärlikande, och varje är en skrivelse från den Evigt Bönfallne och en spegel till dess Upprätthållares namn. Eftersom han nedvärderar skapelserna, som är högt uppsatta och var och en är en skrift skickad från den Enda och Herraväldets speglar och på så sätt anser dem vara oviktiga, livlösa, planlösa och utan arbetsuppgifter så förolämpar han dem, förnekar och överträder deras fullkomlighet.

I själva verket ser alla världen ur sin egen spegel. Gud den Allsmäktige skapade människan som ett mått och en våg för universum. Och från världen gav Han en särskild värld till varje person. Denna värld visar Han färgen i enlighet med hennes uppriktiga tro. Till exempel ser en förtvivlad, beklagande, gråtande person skapelserna som gråtande och förtvivlande. Medan en glad, optimistisk och munter person ser universum som glädjefyllt och leende. En reflekterande människa som ägnar sig åt högtidlig tillbedjan och förhärlikande upptäcker och ser till en

viss grad det säkra verkligt existerande tjänandet och förhärligandet av skapelser, medan en person som överger bönen genom antingen försummelse eller förnekelse ser skapelserna på ett sätt helt i strid och i motsats till verkligheten av sin fullkomlighet. Därmed överträder de sig sina rättigheter.

Eftersom den person som ger upp bönen inte äger sig själv så kränker hon sin egen själ som är slav under sin Sanna Ägare. Dess ägare ger skräckinjagande hot för att skydda Sin slavs rättigheter från dess ont befallande själ. Eftersom hon dessutom har gett upp sin bön, som är resultatet av hennes skapelse och syftet med hennes natur, är det ett angrepp mot den gudomliga visdomen och Herrens vilja, och därför får hon sitt straff.

Kort sagt: den som överger bönen kränker både sin egen själ, som är slav och i sin helhet ägs av Gud den Allsmäktige, som oförrättar och överträder fullkomligheternas rättigheter i universum. Visst, precis som förnekelse är en förolämpning mot skapelser, så är

övergivandet av bönen ett förnekande av universums fullkomlighet. Och eftersom det är ett angrepp mot Guds visdom förtjänar det skräckinjagande hot och stränga straff.

Därför är det genom att uttrycka detta förtjänande och ovanstående fakta som Koranen mirakulöst framlägger valt denna stränghet på ett mirakulöst sätt, som i fullständig överenskommelse med principerna om vältalighet motsvarar kraven i situationen.

ANDRA FRÅGAN

Den person som hade gett upp naturalismen och börjat tro frågade sedan:

“Det är verkligen en stor sanning att varje skapelse är beroende av Guds vilja och Herrens makt i varje del, i alla dess funktioner, egenskaper och handlingar. Våra trånga sinnen kan inte förstå detta på grund av dess väldighet. Men det oändliga överflöd vi ser omkring oss, den gränslösa enkelhet i skapelsen och bildandet av tingen, den oändliga enkelhet och lätthet i vägen för enighet, som fastställs genom bevisen ovan och

den oändliga enkelhet som verser i Koranen som följande tydligt visar och förklarar, och

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ

„Att skapa er alla och låta er uppstå på nytt är detsamma som [att skapa] en enda människa [och låta henne återuppstå]” (31:28)
”[Den yttersta] stunden är ett ögonblicks verk, ja den är över ännu snabbare än så” (16:77), visar att denna mäktiga sanning är något som är mycket godtagbart och rationellt. Vad är visdomen och hemligheten bakom denna enkelhet?”

Svaret: Denna fråga belyses på ett mycket tydligt, beslutsamt och övertygande sätt i förklaringen av “och Han har allt i Sin makt,” som utgör den tionde meningen i det tjugonde brevet. Och det påvisades ännu tydligare i tillägget till det brevet att när de tillskrivs den Enda Skaparen blir alla skapelser lika enkla som en enda skapelse. Om de inte tillskrivs den Enda Enigheten blir skapandet av en enda skapelse lika svår som att skapa alla

skapelser, och ett frö lika problematiskt som ett träd. När de tillskrivs sin Sanna Skapare blir universum lika enkelt och problemfritt som ett träd, ett träd lika enkelt som ett frö, Paradiset lika enkelt som våren, och våren lika enkelt som en blomma.

Vi ska nu kort peka på ett eller två bevis som förklaras i detalj i andra delar av *Risale-i Nur* av de hundratals som förklarar de bakomliggande orsakerna till och ögonblick av visdom i det iögonfallande, gränslösa överflöd och stora mängden skapelser, enkelheten av det stora antalet individer i varje art och det faktum att dessa välordnade, konstnärligt utformade och värdefulla skapelser tillkommer med enorm hastighet och enkelhet.

Om till exempel förfogandet över hundra soldater ges till en officerare är det hundra gånger enklare än om förfogandet av en soldat gavs till hundra officerare. Och om man för att utrusta en armé tilldelar den ett högkvarter, en lag, en fabrik och under en kungs befäl blir det så enkelt som att utrusta en enda soldat. Om man på

samma sätt ska utrusta en soldat och hänvisar denne till flera högkvarter, fabriker och befälhavare blir det lika svårt som att utrusta en hel armé. Eftersom man för att utrusta en soldat skulle behöva lika många fabriker som det behövs för en hel armé.

Återigen, eftersom på grund av enighetens mysterium de vitala nödvändigheterna för ett träd tillhandahålls genom roten, ett centrum och enligt en lag så produceras tusentals frukter lika enkelt som en enda frukt. Detta är lätt att se. Om enheten ändras till ett flertal och alla nödvändigheter livsviktiga för varje frukt tillhandahålls från olika platser blir det lika svårt att producera en frukt som det är att producera hela trädet. Och att producera ett enda frö, som är ett exempel och index över ett träd, blir det till och med lika svårt som hela trädet. Eftersom alla nödvändigheter livsviktiga för trädet också behövs för fröet.

Det finns hundratals exempel som likt dessa visar att det är enklare för tusentals skapelser att tillkomma genom enighet än för en enda skapelse att

tillkomma genom ett flertal och tillskriva Gud partners. Eftersom denna sanning har bevisats med absolut säkerhet i andra delar av *Risale-i Nur* hänvisar vi dig till dem. Här förklarar vi bara en viktig orsak till denna enkelhet och lätthet när det gäller Guds kunskap, Guds öde och Herreväldets makt. Det är följande:

Du är en skapelse. Om du tillskriver dig till den Evigt Allmäktige skapar Han dig på befallning genom Sin oändliga makt ur intet på ett ögonblick, som att tända en tändsticka. Om du inte gör detta utan snarare tillskriver dig de fysiska orsakerna och naturen skulle det för att skapa dig, eftersom du är en välordnad sammanfattning, frukt och miniatyr samt förteckning över universum, vara nödvändigt att sålla universum och dess beståndsdelar med en fin sil och samla in i exakta mått från alla hörn av universum de ämnen som kroppen är sammansatt av. För fysiska orsaker samlar bara in och förenar. Förnuftiga människor har bekräftat att det som inte är närvarande i dem inte kan skapas ur intet. Eftersom detta är

fallet skulle de behöva samla ihop kroppen av en liten levande skapelse från alla hörn av kosmos. Förstå nu vilken enkelhet det ligger i Guds Enhet, och vilka svårigheter det ligger i dualism och att tillskriva Gud partners!

För det andra finns det en oändlig enkelhet när det gäller kunskap. Vilket är följande: Ödet är en del av kunskapen, det bestämmer ett mått för varje ting, som är som dess särskilda och andliga form, det fastställda måttet är som en plan eller modell för tingets väsen. När makt skapar görs detta med extrem lätthet i enlighet med det fastställda måttet. Om tinget inte tillskrivs Gud den Allsmäktige Ärofyllda som besitter allomfattande, oändlig och evig kunskap, såsom beskrivs ovan förekommer inte bara tusentals svårigheter utan hundratals omöjligheter. För om det inte vore för det fastställda måttet som existerar i kunskap så skulle tusentals materiella former med externa existenser behöva användas i kroppen hos även den minsta av levande skapelser.

Så förstå orsaken till oändlig lätthet i

enighet och de ändlösa svårigheterna i vilseledning och dualism och inse vilken sanningsenlig, korrekt och upphöjd sanning som bekräftas genom versen,

وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ

"[Den yttersta] stunden är ett ögonblicks verk, ja den är över ännu snabbare än så."

TREDJE FRÅGAN

Den tidigare fienden och nu vägleda vännen frågade sedan: "Filosofer, som har gjort så många framsteg i dessa dagar, hävdar att ingenting skapas av ingenting och ingenting förintas och blir till ingenting, det finns bara sammansättning och nedbrytning. Detta driver universums fabrik. Är detta korrekt?"

Svaret: Eftersom de mest avancerade filosoferna som inte såg skapelserna i Koranens ljus insåg att bildandet och förekomsten av skapelserna genom naturen och orsaker var så svårt att det kan anses omöjligt på det sätt som påvisades ovan delade de sig i två grupper.

En grupp blev skeptikerna, som

abdikerade från förnuftet, exklusivt för människor, och föll lägre än själlösa skapelser, de fann det lättare att förneka universums existens och även sin egen existens än att inse att de har fel vägledning. Som hävdar att orsakerna och naturen har makten att skapa. De förnekade därmed både sig själv och universum och drunknade i absolut okunnighet.

Den andra gruppen såg att i fel vägledning, enligt vilken orsakerna och naturen är skaparen, innebär skapandet av till och med en fluga eller ett frö otaliga svårigheter och kräver en makt oacceptabel för förnuftet. De var därför tvungna att förneka skapelsehandlingen och säga: "Ingenting kan existera ur ingenting." De såg att total förintelse också var omöjlig och förklarade: "Vad som existerar kan inte bli till ingenting." De tänkte sig en inbillad situation där sammansättning och nedbrytning, ihopsamling och spridning sker genom partiklarnas rörelse och slumpens vindar.

Se nu! De som ser sig som de mest intelligenta är de som är mest okunniga och dumma.

Förstå hur skrattretande, förnedrande och okunnig vilseledningen gör människan och ta lärdom!

Faktum är att en Evig Makt skapade himlarna och jorden på sex dagar och skapar varje år fyrahundratusen arter samtidigt på jorden, och på sex veckor varje vår konstrueras en levande värld mer full av konstverk och visdom än världen själv. Därför är de dummare och okunnigare än skeptikerna som är den första gruppen ovan, då de förnekar skapelsehandlingen och anser det osannolikt att, som när en kemikalie tillämpas och osynlig skrift dyker upp, en Evig Makt skulle ge extern existens till skapelser, som, fastän de är externt icke-existerande, existerar som kunskap, och vars planer och åtgärder bestäms i den Evige Kunskapens rike.

Dessa olyckssaliga är helt maktlösa och förfogar över ingenting förutom viljans förmåga. Även om de är lika uppblåsta som Faraonerna kan de varken förintä eller skapa något från ingenting, inte ens den minsta av partiklar. Och trots att ingenting tillkommer ur ingenting med hjälp av

orsaker och naturen av vilka de är beroende påstår de från djupet av sin dumhet att: "Ingenting kommer från icke-vara och ingenting går till icke-vara." De utvidgar även denna absurda och felaktiga princip till den Absolut Allmäktige.

Faktum är att den Ärorike Allmäktige Gud har två sätt att skapa:

Den första sker genom uppkomst och uppfinning. Detta betyder att Han ger en skapelse existens ur ingenting, ur icke-existens, och skapar allt som behövs för den, också ur ingenting, och placerar dessa nödvändigheter i dess hand.

Den andra sker genom sammansättning, via konsten. Detta betyder att Han bildar vissa skapelser av beståndsdelar i universum för att visa subtila ögonblick av visdom, som visar fullkomligheten i Hans visdom och manifestationerna av många av Hans namn. Genom lagen om tillhandahållning skickar Han partiklar och materia, som är beroende av Hans befallning, till dessa skapelser och sysselsätter partiklarna i dem.

Ja, den Absolut Allmäktige skapar på

två sätt: Han ger både uppkomst till och sammansätter. Att förintä det som existerar och att skapa det som inte existerar är mycket lätt och enkelt för Honom. Det är en av Hans ständiga och universella lagar. Den som därför säger: "Han kan inte ge existens till det som inte existerar" i ansiktet på en makt som på våren ger former och egenskaper existens åt tusentals levande skapelser ur ingenting och förutom deras partiklar även alla deras villkor och tillstånd, en sådan människa bör själv utplånas!

Den person som gav upp naturen och omfamnade sanningen sade: "Pris och tacksamhet tillkommer Gud den Allsmäktige för antalet partiklar som existerar för jag har uppnått fullkomlig tro. Jag har räddats från villfarelse och vilseledning. Jag har inga fler tvivel.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى دِينِ الْإِسْلَامِ وَكَمَالِ الْإِيمَانِ
 سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ
 أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

"PRISAD VARE GUD FÖR RELIGIONEN
 ISLAM OCH FULLKOMLIG TRO!"

"Stor är Du i Din härlighet! Vi äger ingen annan kunskap än den som Du har gett oss; Du är den Allvetande, den Allvise." (2:32)

INDEX

En påminnelse innan vår diskussion	8
Introduktion	11
FÖRSTA SÄTTET	13
<i>Detta är att föreställa sig att bildandet av ting och förekomsten av skapelser sker genom en samverkan av orsaker i universum.</i>	
ANDRA SÄTTET	19
<i>Detta tar sig uttryck i frasen ”Det formar sig själv.”</i>	
TREDJE SÄTTET	25
<i>”Naturen nödvändiggör det, naturen gör det.”</i>	
FÖRSTA FRÅGAN	49
<i>”Vilket behov har Gud den Allsmäktige av våra böner att Han i Koranen kraftigt och enträget tillrättavisar dem som ger upp sin bön och hotar dem med så skräckinjagande straff som Helvetet?”</i>	
ANDRA FRÅGAN	53
<i>”Att skapa er alla och låta er uppstå på nytt är detsamma som [att skapa] en enda människa [och låta henne återuppstå]”</i>	
TREDJE FRÅGAN	59
<i>”Filosofer, som har gjort många framsteg i dessa dagar, hävdar att ingenting skapas av ingenting och ingenting förintas och blir till ingenting, det finns bara sammansättning och nedbrytning, och detta driver universums fabrik. Är detta korrekt?”</i>	